

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 93

Januar 2007.godine

Anheuser-Busch Inc protiv Portugala [Veliko vijeće] - 73049/01

Presuda od 11.1.2007. [Veliko vijeće]

Član 1 Protokola br. 1

Član 1, stav 1 Protokola br. 1

Neometano uživanje imovine

Imovina

Ukidanje registracije zaštitnog znaka: *član 1 Protokola br. 1 je primjenjiv; nema povrede*

Činjenice: Podnositelj predstavke je kompanija koja je proizvodila pivo koje je plasirala pod zaštićenim imenom „Budweiser”. Podnijela je zahtjev Državnom zavodu za industrijsko vlasništvo 1981. godine da se naziv registrira kao zaštitni znak u Portugalu. Zahtjevu se usprotivila češka kompanija koja je registrirala „Budweiser Bier” kao oznaku porijekla 1968. godine pod uvjetima Lisabonskog sporazuma o zaštiti oznaka porijekla i njihovom međunarodnom registriranju iz 1958. godine. Kompanija, koja je podnositelj predstavke, 1995. godine dobila je sudsku presudu kojom se otkazuje registracija oznake porijekla zato što kompanija nije ispunila uvjete za zaštitu po Lisabonskom sporazumu. Zatim, Državni zavod za industrijsko vlasništvo je registrirao zaštitni znak. Češka kompanija je osporavala tu oduku na prvostepenom sudu, oslanjajući se na bilateralni sporazum između Portugala i Čehoslovačke koji je štitio registrirane oznake porijekla. Prvostepeni sud odlučio je protiv češke kompanije, ali je tu odluku oborio žalbeni sud, koji je donio odluku da je registracija zaštitnog znaka podnositelja predstavke nevažeća. Žalba podnositelja predstavke Vrhovnom sudu

odbačena je 2001.godine po osnovu da je oznaka porijekla zaštićena bilateralnim sporazumom. Registracija zaštitnog znaka podnositelja predstavke je na taj način ukinuta. U svojoj predstavci Sudu, kompanija koja je podnositelj predstavke se žalila da je bila lišena svog zaštitnog znaka primjenom bilateralnog sporazuma koji je stupio na snagu nakon što je njena prijava za registraciju zaštitnog znaka bila podnesena.

Pravo: Član 1 Protokola br. 1 – Intelektualno vlasništvo, kao takvo, uživa zaštitu člana 1 Protokola br. 1. Za razliku od Vijeća, Veliko vijeće je uzelo u obzir da je i zahtjev za registraciju zaštitnog znaka došao u okviru te odredbe, budući da je izazvao vlasničke interese. I premda, uistinu, registracija zaštitnog znaka postaje konačna samo ukoliko zaštitni znak ne povređuje legitimna prava treće strane, tako da su, u tom smislu, prava glede zahtjeva za prijavu za registraciju uvjetovana, strana koja želi registrirati znak ipak ima pravo da očekuje da će zahtjev biti razmatran pod primjenjivim zakonodavstvom ukoliko zadovolji relevantne materijalne i proceduralne uvjete. Kompanija koja je podnositelj predstavke je, prema tome, posjedovala niz vlasničkih prava priznatih u skladu sa portugalskim zakonom, iako su se ista mogla ukinuti pod određenim okolnostima: *primjena člana 1, Protokola br. 1*

A o tome da li je odluka da se primjene odredbe bilateralnog sporazuma na raniju prijavu registracije zaštitnog znaka mogla značiti miješanje u neometeno uživanje imovine, Sud je konstatirao da se glavna žalba podnositelja predstavke odnosila na način na koji su nacionalni sudovi tumačili i primjenjivali domaći zakon. U vezi s tim, ponovio je da je njegova sudska nadležnost glede potvrđivanja da li se domaći zakon ispravno tumači i primjenjuje ograničena i da nije njegova funkcija da zauzima mjesto nacionalnih sudova, već da osigura da odluke ovih sudova nisu obojene samovoljnošću ili na neki drugi način jasno neopravdane, posebno kada se, kao ovdje, predmet tiče teških pitanja tumačenja domaćeg zakona. Predmet kompanije koja je podnijela predstavku razlikovao se od onih u kojima je Sud utvrdio retroaktivno djelovanje zakonodavstva po, u sadašnjem slučaju, pitanju da li je retroaktivna primjena zakonodavstva sama po sebi sporna, dok je, u ranijim slučajevima, retroaktivno djelovanje zakonodavstva bilo neosporno i namjerno. Jedina važeća registracija koja je postojala kada je bilateralni sporazum stupio na snagu bila je oznaka porijekla registrirana na ime češke kompanije i, iako je ta registracija kasnije poništena, Sud nije mogao ispitati kakve posljedice otkazivanje može imati na bilo koje pravo prioriteta vezano za zaštitni znak. U odsustvu bilo kakve samovoljnosti ili očite neopravdanosti, Sud nije mogao dovesti u pitanje nalaze Vrhovnog suda ili njegovo tumačenje bilateralnog sporazuma. Suočen sa oprečnim argumentima dvije privatne strane glede prava na korištenje naziva, Vrhovni sud je donio svoju odluku na osnovu materijala koji je smatrao relevantnim i dovoljnim za rješavanje spora, nakon saslušanja izlaganja zainteresiranih strana. Prema tome, presuda Vrhovnog suda nije predstavljala miješanje u pravo podnositelja predstavke na neometano uživanje u svojoj imovini.

Zaključak: nema povrede (petnaest glasova za prema dva glasa protiv).

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud

prosljedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Court européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava
Sažetak Registrara ne obavezuje Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)